

PARET DE ZARATRUSTRÀ

Mar de Núvols (6a/110m)

Primera:

Xavi, Xente i Rafael (desembre de 1992)

Material:

8 cintes exprés

20m

25m

40m

25m

R4

Pas clau

6a

Mantingut i tècnic

R3

V+

IV

R2

IV+

V/V+

Dret, amb molta presa: GENIAL!!!

Panxes amb grans nanses

V+

R1

V+

Placa amb molt cantell. Plaent!!!

V

La “Mar de Núvols” és una bonica via que ens permet de fruit de les immillorables plaques de la Paret de Zaratrustra a un preu molt baix. Només ens caldran 8 cintes per repetir aquest divertit itinerari de caire esportiu, totalment equipat i farcit de preses i cantells generosos on podrem gaudir d’una bona escalada, a estones atlètica, que de ben segur ens farà sentir genials.

- Via: Mar de Núvols
- Zona: Vilanova de Meià – Paret de Zaratrustra
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 110 metres
- Grau d’exposició: Mitjà/baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via totalment equipada
- Material: 8 cintes exprés
- Orientació: Sud-oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Venint del poble de Vilanova aparcuem el vehicle a l’aparcament que trobem a mà dreta poc abans d’arribar al pont. Des de l’aparcament prenem un corriol que puja directament a la paret i amb certa intuïció arribem al peu de via; aquesta comença uns metres a la dreta de la “Txubaskos Baskos”.

L1(V+)

La via s’inicia uns metres a la dreta de la popular “Txubaskos Baskos” i just a l’esquerra surt una altra línia de parabolts (no confondre’s). Aquest primer llarg es desenvolupa per una fantàstica placa generosa en preses que es va redreçant a mida que ens anem apropant a la reunió. El tram clau el trobarem als darrers metres amb uns passos força atlètics. 25 metres.

L2(V+)

Sortim de la reunió cap a l’esquerra i ataquem una sèrie de panxes que superem gràcies a generoses nanses i passos atlètics fins que quedem sobre una fantàstica placa, primer un xic inclinada però que de seguida es redreça. En aquest punt l’escalada esdevé més mantinguda però la quantitat i la qualitat de les preses ens faran xalar de valent. A mida que ens anem apropant a la reunió la dificultat va minvant. 40 metres.

L3(V+)

Sortim flanquejant uns metres cap a l’esquerra per seguir amunt per terreny senzill fins quedar davant un muret. En aquest punt la tònica de la roca canvia i el que fins ara eren generoses preses es converteix en petites regletes que ens fan escalar amb més finura fins que poc abans de la reunió trobem un tram amb roca un xic trencada i fissurada. 25 metres.

L4(6a)

La cirereta del pastís. Flanquegem uns metres a l’esquerra per atènyer un curt diedre que

superem amb passos atlètics fins situar-nos sobre una bona placa vertical. La morfologia de la roca ha canviat definitivament i aquí les preses són més arrodonides i ens obliguen a anar fent ziga-zagues a la cerca de la millor opció. El pas clau es troba entre la penúltima i la darrera xapa, on haurem d'anar lleugerament a l'esquerra per després tornar a la dreta per encantar l'última expansió. 20 metres.

Descens:

Es pot baixa rapelant, donat que totes les reunions són rapelables igual que la "Txubaskos Baskos". També podem baixar caminant; des del final de via marxem cap a la dreta i cap amunt direcció a una torre elèctrica fins que trobem unes fites que ens fan anar cap al nord. Seguim el corriol, no sempre ben definit que ens deixa a la carretera, uns metres per sobre d'on hem aparcat el vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Roca excel·lent i prou mantinguda.
- Segon llarg molt bo.
- Ben equipada.
- Ràpida i amb sol des de migdia fins a darrera hora.

El que no m'ha agradat tant:

- Inici de la via una mica confús amb varies línies que surten enganxades.